

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010639
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6913010639.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 14. januára 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 12. 06. 2014, sp. zn. 11T 156/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. R. S. oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, ako je rozvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, keď si nemal plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť na maloletého syna C. U., nar. XX. X. XXXX a tak za obdobie od 1. 1. 2010 až ku dňu podania obžaloby, t.j. 1. 10. 2013 celkove dlhoval 822,02 eur,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. za použitia ust. § 138 písm. b) Tr. zák.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil tým, že obžalovaný poštovými ústrižkami preukázal, že výživné uhradil v celkovej požadovanej výške a tak sa nemohol dopustiť spáchania predmetného prečinu.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 12. 6. 2014 okresný prokurátor, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. Má za to, že trestná činnosť obžalovaného R. S. bola v priebehu prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázaná výpoveďou svedkyne a zároveň poškodenej E. U., výpoveďou jej matky J. U., ďalej listinnými dôkazmi a to rodným listom maloletého dieťaťa a oboznámenými rozsudkami. Poukazoval na to, že prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten páchatel' kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplní, čo aj z nedbanlivosti svoju vyživovaciu povinnosť. Ďalej poukazoval na to, že samotná poškodená E. U. prehlásila, že s obž. R. S. od 1. 1. 2010 nežila v spoločnej domácnosti, takže tento jej nemohol platiť výživné. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy, na základe, ktorých správne ustálil skutkový stav a jeho postup bol správny, keď podľa § 285 písm. a) Tr. por. obž. R. S. spod obžaloby oslobodil, keď dospel k tomu záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Ako zistil krajský súd, okresný prokurátor podal na R. S. obžalobu dňa 1. 10. 2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. za použitia ust. § 138 písm. b) Tr. zák. Samosudca okresného súdu vydal voči R. S. trestný rozkaz dňa 29. 11. 2013, ktorým obžalovaného uznal za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. za použitia ust. § 138 písm. b) Tr. zák. a trestným rozkazom mu uložil trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, ako aj primerané obmedzenia v rozsahu § 51 ods. 3 a 4 Tr. zák.

Proti trestnému rozkazu podal odpor obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, pričom poukazoval na to, že trestného činu sa nemohol dopustiť, pretože všetky pohľadávky zo zameškaného výživného riadne uhradil a predložil súdu fotokópie 4 poštových poukážok po 50,- eur mesačne za obdobie september až december 2013. Na svoju obranu navyše uviedol, že sa nemohol dopustiť uvedeného prečinu aj z toho dôvodu, že pokiaľ žil s matkou maloletého E. U. do januára 2013, tak všetky peniaze, ktoré zarobil, jej odovzdal.

Vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie, kde obžalovaný predniesol zhodnú obranu s tým, čo uvádzal v prípravnom konaní, ako aj v odpore proti trestnému rozkazu.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že voči R. S. začalo trestné stíhanie dňa 15. 8. 2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., pričom vyšetrovateľ stanovil dobu, kedy obžalovaný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť a to od 1. 1. 2010 do 12. 9. 2012. Už v prípravnom konaní je však na strane 64 fotokópia poštových ústrižkov z 12. 6. 2013, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný uhradil v prospech matky dieťaťa zameškané výživné vo výške 294,05 eur, pričom na prílohách na strane 65 až 67 sú ďalšie fotokópie poštových ústrižkov v období mesiacov júl až september 2013 na úhradu výživného po 28,- eur a 50,- eur. V rámci odvolacieho konania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu predložil fotokópiu poštových ústrižkov za rok 2014, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný priebežne zanedbané povinné výživné si hradil.

Prvostupňový súd sa dostatočne vyrovnal s tvrdením poškodenej E. U. a jej matky U. U. ohľadom tvrdení, že obžalovaný nikdy nežil v spoločnej domácnosti s E. U., keď táto o tom predložila aj čestné prehlásenie, pretože obžalovaný tvrdil, že s poškodenou žil v spoločnej domácnosti, čo potvrdila aj svedkyňa W. T., ktorá pracovala ako poštárka v obci S. J., keď uviedla, že v roku 2012 nosila pre obžalovaného poštu na E. ulicu v S. J., kde teda obžalovaný žil v spoločnej domácnosti v spoločnej domácnosti s E. U..

Za tohto stavu bolo potom preukázané po oboznámení sa so všetkými dôkazmi a najmä s poštovými ústrižkami, že obžalovaný hradil zameškané výživné aj keď oneskorene, o čom svedčí už ten fakt, že už pred podaním obžaloby, t.j. 1. 10. 2013 zaplatil dňa 12. 6. 2013 sumu 294,05 eur, čo bolo zameškané výživné. Taktiež z ďalších fotokópií ústrižkov, ktoré sa nachádzajú na č.l. 127 až 132 a na č.l. 157 je zrejmé, že obžalovaný si aj po podaní obžaloby plnil vyživovaciu povinnosť.

Trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten páchatel', kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného. Okresný súd podrobne skúmal, či sa obžalovaný mohol dopustiť spáchania uvedeného trestného činu alebo nie. Po predložení kompletného materiálu bolo zistené, že obžalovaný uhradil zanedbané výživné v plnej výške a tak nemožno povedať, že by si obžalovaný neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a ani to, že by mohol uvedený čin spáchať závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas. Za tohto stavu potom možno mať za to, že obžalovaný nemohol naplniť skutkovú podstatu trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. po objektívnej stránke.

Postup prvostupňového súdu bol správny, keď obžalovaného R. S. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. za použitia ust. § 138 písm. b) Tr. zák. podľa § 285 písm. a) Tr. por. za použitia § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.